Nr 66—69.

DZIENNIK RZĄDOWY
MIASTA KRAKOWA
I JEGO OKRĘGU.

W Krakowie dnia 12 Marca 1849 r.

MY FRANCISZEK JOZEF I.

Z Bożéj Łaski, Cesarz Austryi, Król Węgierski i Czeski: Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimski i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki Książe Toskański i Krakowski; Książe Lotaryngski, Salcburgski, Styryi, Karyntyi, Karnioli i Bukowiny; Wielki Książe Siedmiogrodzki; Margrabia Morawii; Książe Wyższego i Niższego Szlązka, Modeny, Parmy, Placencyi i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryolu, Raguzy i Zary; Uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradyski; Książe Tryentu i Bryxenu; Margrabia Wyższéj i Niższéj Luzacyi; tudzież w Istryi; Hrabia Hohenembs, Feldkirch, Bregencyi i Sonnenbergu; Pan Triestu, Kattaro i na Marchii Windyjskiéj.

Kiedy blizko rok temu, Nasz Najdostojniejszy Pan i Poprzednik w Państwie — Ferdynand I powszechnemu upragnieniu, odpowiednich cza-

sowi ulepszeń politycznych, przyrzeczeniem wolnych instytucyj chętnie zadość uczynił; rozszerzyły się po całym kraju uczucia wdzięczności i radosnego oczekiwania. Lecz tak sprawiedliwéj nadziei — mało odpowiedziały następne wydarzenia. Stan, w którym dziś znajduje się Ojczyzna, serce nasze głębokim napełnia smutkiem. Pokój wewnętrzny odstrychnął się od niego. Zubożenie tak niegdy błogosławionemu zagraza krajowi. W stołecznem i rezydencyonalném Mieście Wiedniu — ciągle jeszcze, a to z wielką dla nas boleścią i pomimo wybornych uczuć przeważnéj większości jego mieszkańców, machinacye pojedynczych źle myślących wymagają utrzymania stanu wyjątkowego. Wojna domowa pustoszy część naszego Królestwa Węgierskiego. W innym kraju koronnym, stan wojenny przeszkadza zaprowadzeniu urządzonych stosunków, a tam gdzie zewnętrzna spokojność nie była nawet naruszoną — duch nieufności i niezgody, czołgając się w ciemnościach, szuka dla siebie stronników.

Takie to zasmucające są skutki nie wolności, lecz obok niéj wdzierającego się nadużycia. Temu nadużyciu przeszkodzić, rewolucyi koniec położyć, jest naszą powinnością i wolą.

W manifeście Naszym z dnia 2 Grudnia objawiliśmy nadzieję, że przy pomocy Boga i w porozumieniu z ludami, poszczęści Nam się, — wszystkie kraje i pokolenia, w jedno wielkie ciało państwa połączyć.— Słowa te po całém rozległém Naszém państwie znalazły radosny oddźwięk, — ponieważ były wyrazem oddawna upragnionéj, teraz zaś dojrzałéj ku powszechnemu przekonaniu potrzeby.— W odrodzeniu się całéj Monarchii, w ściślejszém połączeniu jéj części, — zdrowy rozsądek ludu, uznaje pierwszy warunek przywrócenia zawichrzonego porządku i znikającéj po-

myślności, równie jak najpewniejszą rękojmię, błogosławionéj i pełnéj chwały przyszłości.

Tymczasem Sejm w Kromierzyżu, przez Cesarza Ferdynanda I. zwołany, naradzał się nad Konstytucyą, dla jednéj części Monarchii.— Postanowiliśmy z baczną uwagą na zajęte przez niego w ciągu miesiąca Października, z winną domowi naszemu wiernością, mało dające się pogodzić stanowisko, wszakże nie bez wahania, dalsze prowadzenie tego wielkiego dzieła, mu powierzyć. — Oddawaliśmy się przy tém nadziei, że Zgromadzenie to przyznane stosunki Państwa mając na widoku, poruczone sobie zadanie, jak najspieszniéj do pomyślnego rezultatu doprowadzi.— Lecz niestety, oczekiwanie Nasze zawiedzione zostało.— Po kilkomiesięcznych obradowaniach, dzieło Konstytucyi żadnego stanowczego skutku nieosiągnęło.— Porównywania ze stanowiska teoryi, które nie tylko z rzeczywistemi stosunkami Monarchii w stanowczéj są sprzeczności, lecz mianowicie ugruntowaniu dobrze urządzonego w Państwie stanu praw, stanęły na przeszkodzie, powrót spokojności, legalności i publicznego zaufania wstecz cofnęły,— w dobrze myślących Obywatelach państwa trapiącą wznieciły obawę, i siłą oręża dopiéro co pokonanemu w Wiedniu, w innéj części Naszéj Monarchii jeszcze niezupełnie zwyciężonemu stronnictwu, pragnącemu obalenia wszystkiego, nowéj odwagi i działalności przydały.— Tym sposobem i cała nadzieja, że temu Zgromadzeniu, obok najszacowniejszych żywiołów, które w sobie zawiera, uda się wywiązać ze swojego zadania, istotnie zachwianą została.

Tymczasem zwycięzkiemi postępy oręża Naszego na Węgrzech, wielkie dzieło odrodzenia zjednoczonéj Austryi, któreśmy sobie zadaniem życia naszego uczynili, zbliżyło się do swego ugruntowania, i

potrzeba stała się nieodzowną podwaliną tego dzieła, w trwałym sposobie zabezpieczyć. —Konstytucya, która nie tylko w Kromierzyżu reprezentowane ludy, lecz całe Państwo jednym wspólnym węzłem połączyć ma, jest tém czego ludy Austryi ze słuszną niecierpliwością po nas oczekują. — Ztąd dzieło Konstytucyi wyszło po za okres powołania tego Zgromadzenia.

Postanowiliśmy zatem całemu ogółowi Państwa te prawa, te wolności i te instytucye polityczne nadać z wolnego natchnienia, i z własnéj Cesarskiéj powagi, które im Nasz dostojny Stryj i Poprzednik Cesarz Ferdynand I udzielił,— i które My według Naszéj najlepszej wiedzy i sumienia, za najzbawienniejsze i najnieodzowniejsze dla dobra Austryi uznaliśmy.— Ogłaszamy więc w dniu dzisiejszym Akt Konstytucyi dla jednéj i niepodzielnéj Austryi,— zamykamy przeto samo— Zgromadzenie Sejmu w Kromierzyżu— rozwięzujemy tenże i zalecamy, aby po ogłoszeniu niniejszego postanowienia Członkowie jego rozeszli się.—

Jedność całego Państwa, z samodzielnością i wolnym rozwojem swoich części silną praw i porządku strzegącą Władzę nad połączoném państwem, obok wolności, każdego pojedynczego mieszkańca gmin, prowincyi Naszéj korony i rozmaitych Narodowości, do harmonii przyprowadzić, Rząd dzielny ugruntować, który żarówno daleki od ścieśniającéj centralizacyi jak niweczącego rozprzężenia, szlachetnym siłom kraju dostateczną przestrzeń działań zapewni, i pokój na zewnątrz i na wewnątrz zachować zdoła; obmyślić oszczędne ciężarom obywateli kraju ile możności ulżywające, przez jawność zagwarantowane domowe utrzymywanie Państwa; zupełne przeprowadzenie uwolnienia od ciężarów gruntowéj posiadłości, za umiarkowanym wynagrodzeniem i pośrednictwem

kraju, zabezpieczyć prawdziwą wolność, potęgą praw, to są zasady, które Nami powodowały przy nadaniu niniejszego aktu Konstytucyi.

Ludy Austryi! Prawie w całéj Europie społeczeństwo obywatelskie wstrząśnione zostało aż do gruntu, wszędy prawie rozprzężeniem zagrożone, przez niezmordowane usiłowania zbrodniczego stronnictwa. Przecież jakkolwiek są wielkiemi niebezpieczeństwa, na które Austrya, na które Europa jest wystawioną, — My niewątpimy jednak o wielkiéj błogosławieństwa pełnéj przyszłości Naszéj Ojczyzny. —

Polegamy przytém na pomocy Wszechmocnego Boga, który nigdy Naszego Cesarskiego domu nieopuszczał: polegamy na dobréj woli i wierności naszych Ludów, bo między niemi dobrze myślący niezmierzoną większość stanowią, polegamy na waleczności i honorze naszego chwały godnego Wojska.

Ludy Austryi! gromadźcie się około waszego Cesarza; otoczcie Go waszą przychylnością i czynném współdziałaniem, a Konstytucya Państwa niezostanie martwą literą. — Ona będzie przedmurzem Waszéj wolności, rękojmią potęgi, świetności i jedności Monarchii,— Wielkiém jest dzieło,— lecz dokażą go

„połączone siły."

Dan w Naszém Królewskiém Stołeczném Mieście Ołomuńcu dnia czwartego Marca, Roku Zbawienia tysiącznego ośmsetnego czterdziestego dziewiątego — panowania naszego piérwszego.

FRANCISZEK JÓZEF. M. P.

Schwarzenberg, Stadion, Kraus, Bach, Cordon Bruck, Thinnfeld, Kulmer.

MY FRANCISZEK JÓZEF I.

Z Bożéj Łaski Cesarz Austryi &c. &c. &c.

Na przedstawienie Naszéj Rady Ministrów, rozporządzamy dla poniżéj wyrażonych krajów koronnych Cesarstwa Austryackiego, jakoto: dla Arcyksięstwa Austryackiego wyżéj i poniżéj rzeki Enns, Księstw Salcburga i Styryi, Królestwa Illiryi, składającego się z Księstw Karyntyi i Krainy, Uksiążęconego Hrabstwa Gorycyi i Gradyski, Margrabstwa Istryi i miasta Tryestu z jego obwodem, dla uksiążęconego Hrabstwa Tyrolu i Foralbergu, Królestwa Czeskiego, Margrabstwa Morawii, Księstwa wyższego i niższego Szląska, Królestw Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświęcima i Zatora, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego; dla Księstwa Bukowiny; nakoniec dla Królestwa Dalmacyi — w uznaniu i dla opieki politycznych praw zaręczonych mieszkańcom tych krajów, przyjęciem przez Nas formy Rządu Konstytucyjnego, jak następuje:

§ 1.

Zupełna wolność wyznań i prawo domowych wyznań religijnych, jest każdemu zaręczone. Używanie praw Obywatelskich i politycznych jest niezawisłém od wyznań Religijnych, atoli powinnościom Obywatelskim wyznanie Religijne żadnego uszczerbku przynosić nie może.

§ 2.

Każdemu prawnie uznanemu Kościołowi i w społeczności Religijnéj, służy prawo wspólnego publicznego wykonania téjże, samodzielnego uporządkowania i zawiadywania swojemi sprawami, pozostawania w posiadaniu i używaniu zakładów Religijnych, naukowych i dobroczynnych, tudzież Instytucyi i funduszów, podlega jednakże jak każde społeczeństwo powszechnym prawom krajowym.

§ 3.

Umiejętność i nauczanie jéj są wolne. Każdemu Obywatelowi służy prawo zakładania Instytutów Naukowych i Edukacyjnych (wychowawczych) i wykładania nauk w tychże, skoro swoje uzdatnienie prawnym wykazał sposobem. Prywatna (domowa) nauka nie ulega żadnemu podobnemu ograniczeniu.

§ 4.

Dla powszechnéj oświaty Ludu, mają być zaprowadzone publiczne zakłady, a mianowicie w częściach krain, w których mieszana Ludność zamieszkuje, w ten sposób, ażeby i plemiona Ludu mniejszość stanowiącego, otrzymały w tychże potrzebne środki do pielęgnowania i kształcenia swéj mowy. Nauką Religijną w szkołach Ludowych będzie się opiekować właściwe wyznanie współeczeństwa Religijnego. Nad wykładem nauk i wychowaniem, Rząd wykonywa główny nadzór.

§ 5.

Każdemu służy prawo wolno objawiać swoje myśli, słowy, pismem, drukiem i obrazowém przedstawianiem. Wolność druku nie ulega żadnéj Cenzurze; przeciw nadużyciom druku wydane będzie prawo obostrzające.

§ 6.

Prawo petycyi służy każdemu. Petycye z zebranemi podpisami, mogą tylko od Władz i prawnie uznanych korporacyj pochodzić.

§. 7.

Obywatele Monarchii Austryackiéj, mają prawo zgromadzania się i zawiązywania stowarzyszeń, o ile cel, środek lub sposób zgromadzenia i zjednoczenia, niesprzeciwia się ani prawu, ani zagrażają krajowi. —

Wykonywanie prawa tego, równie jak i warunki pod któremi prawa stowarzyszenia nabyte, używane lub utracone być mogą, oznacza prawo.

§ 8.

Wolność osobista jest zaręczona.— Aresztowanie osoby, wyjąwszy pochwycenie na gorącym uczynku, ma tylko miejsce na mocy powody wyłuszczającego rozkazu wydanego przez Sędziego lub sądowy Urząd prawnie wykonywający władzę.— Każdy taki rozkaz aresztowania, ma być zaraz doręczony uwięzionemu w chwili jego aresztowania, lub najdaléj w 24 godzin po dokonaniu tegoż.

§ 9.

Władza bezpieczeństwa powinna każdego aresztowanego w 48 godzinach na wolność wypuścić, lub właściwemu Sądowi dostawić.

§ 10.

Dom każdego jest nietykalny.— Rewizya mieszkania i papiérów, lub zajęcie takowych, może nastąpić jedynie w przypadkach prawem i formie przewidzianych.

§ 11.

Tajemnica listów niemoże być naruszoną, zajęcie zaś takowych, tylko w przypadkach wojny lub na zasadzie rozkazu Sądowego nastąpić może.

§ 12.

Na przypadek wojny, lub zaburzeń wewnętrznych, przepisy §§ od 5 do 11 włącznie mogą być czasowo i miejscowo zawieszone.— Bliższe szczegóły w téj mierze prawo oznaczy.

§ 13.

Rada Nasza Ministrów odbiéra polecenie, ażeby ku przeprowadzeniu tych postanowień, aż do nastąpienia praw organicznych, tymczasowo wydać

się mające rozporządzenia, rozwinęła, i Nam do sankcyi przedstawiła.

Dano w Naszéj Królewskiéj Stolicy.

Ołomuniec dnia 4 Marca 1849.

FRANCISZEK JÓZEF.

M. P.

Schwarzenberg, Stadion, Kraus, Bach, Cordon, Bruck, Thinnfeld, Kulmer.

Jego Ces. Król. Mość, raczył na dniu dzisiejszym nadać ludom Austryi Konstytucyą, i w jednocześnie wydanym manifeście zasady wyjaśnić, jakie Go do kroku tego skłoniły. Przez Konstytucyą tę, nasza wielka Ojczyzna połączoną zostanie w jedną całość, przyprowadzając do skutku dzieło, które Jego Ces. Król. Mość w swoim Manifeście na Tron wstąpienia z dnia 2 Grudnia r. z. Najwyższém uczynił sobie zadaniem.

Przez ostateczne ustalenie wolnych, potrzebom czasu odpowiednich Instytucyj, przez Jego Ces. Król. Mość Cesarza Ferdynanda, Ludom zapewnione, a przez naszego Monarchę Franciszka Józefa potwierdzone swobody, i prawa, mają się stać prawdą, przez ustalenie i odgraniczenie wszystkich Władz Państwa, przez uregulowanie stosunków krajowych ma być wskazany cel, i koniec zachwianemu, i niespokojnemu stanowi Rewolucyi, w którym się Austrya od roku znajduje, a który przy dłuższém trwaniu zagraża podkopaniem politycznemu, duchowemu, i materyalnemu dobru Ludów.—

W téj ważnéj, i uroczystéj chwili świętym jest obowiązkiem Władz, przejąć się bardziéj, a niżeli kiedy wzniosłém swojém powołaniem, obowiązkiem ich jest całą swoją działalność, i najsilniejszą wolą ku temu zwrócić, ażeby Prawom zupełną powagę przywrócić, zadaniem ich bo-

wiem jest nieprzyjaciołom porządku i prawa stanowczo zapobiegać, a tym sposobem Obywatelom nienadwerężone używanie prawdziwéj wolności zabespieczyć.—

Przekonanie, i zrozumienie swojéj powinności, poda Władzom środki zadosyć uczynienia w każdym razie swemu powołaniu w najobszerniejszém znaczeniu tego wyrazu. —

Pouczanie wątpiących, i przez niezrozumienie lub fałszywe pojęcie niepewnych, usilne przedstawienia w obłęd wprowadzonym, energiczne wystąpienie przeciw tym, którzy drugich uwieść, i z drogi prawa odwieść usiłują, stanowcze zapobieganie przeciw wszelkiéj nieprawości, i każdemu oporowi przeciw prawu lub władzy prawéj, najbliższém będzie zadaniem każdéj władzy. — Rada ministrów czuwać będzie z całą energią, i wszelkiemi środkami Jéj służącemi, aby wszyscy w których ręce Władza Rządowa złożoną jest, swą powinność wykonywali; nie może ona, i niedopuści nigdy, ażeby ze strony Władz wątpliwości, i niepewności w wykonaniu ich obowiązków zachodziły, ale raczéj stale przy tém obstawać będzie, ażeby swemu powołaniu godnie odpowiadały. — W tenże sam sposób powinni wszyscy inni urzędnicy korony, podwładne im organy dopilnować, by przez jednoczesne współdziałanie powszechny wielki cel uspokojenia kraju, wzrostu pomyślności Ludów, zachowania, ożywienia, wzmocnienia nowych konstytucyjnych Urządzeń, osiągnionym został. —

Rada ministrów jest silnego, i niewzruszonego przekonania, że w mocy Władz spoczywa utrzymanie spokojności, porządku, pokoju, i mocy Praw Instytucyom Konstytucyi Austryackiéj powagę, i poszanowanie prawu nakazać, przekonanie to wkłada na nią zarazem obowiązek na wszystkich Urzędników Państwa najsurowszą osobistą odpowiedzialność za to ich

działanie włożyć, i jeszcze raz w téj wielkiéj chwili z wszelką surowością, i mocą do nich się odezwać, aby z niezłomnością i poświęcaniem się obowiązków swych dopełniali, trzymając się wiernie i niezmiennie zasad Konstytucyi, którą Jego Ces. Król. Mość Najłaskawiéj Nam Panujący Cesarz Swoim Ludom nadać raczył.—

Ołomuniec dnia 6 Marca 1849.

RADA MINISTRÓW:

Schwarzenberg, Stadion, Kraus, Bach, Cordon, Bruck, Thinnfeld, Kulmer.

Ner 1479.

RADA ADMINISTRACYJNA
Okręgu Krakowskiego.

Gdy ś. p. Magdalena Bartlowa testamentem w dniu 21 Lutego 1845 r. sporządzonym, uczyniła zapis w kwocie Złp. pięćset (500) w treści, aby wiecznemi czasy zostały na kamienicy na Piasku pod Nrem 73 w Gm. VII lub gdzieindziéj mogą być zahipotekowane, procent zaś od tychże, aby był oddawany do Kościoła Panny Maryi na nabożeństwo w Kaplicy n Świętych Aniołów Stróżów na górze, każdego miesiąca po jednéj Mszy Świętéj za dusze Magdaleny i Piotra odbywać się mające; Rada Administracyjna przeto zatwierdziwszy zapis rzeczony w myśl art. 910 K. C. czyn ten testatorki jako pomnożenie funduszu pobożnego na celu mający, do powszechnéj podaje wiadomości.

Kraków dnia 13 Lutego 1849 r.

Za Prezesa
K. Hoszowski.
Sekretarz Jlny
Wasilewski.

Ner 2390.

RADA ADMINISTRACYJNA
Okręgu Krakowskiego.

Obwieszczenie C. K. Administracyi Salinarnéj w Wieliczce z dnia 16 Lutego b. r. względem sprzedaży Cynku w składzie C. K. Urzędu Górniczo-hutniczego w Jaworzniu, Rada Admiuistracyjna do wiadomości powszechnéj niniejszém podaje.

Kraków dnia 2 Marca 1849 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.
Sekretarz Jlny
WASILEWSKI.

OBWIESZCZENIE.

W składzie C. K. Urzędu Górniczo-hutniczego w Jaworzniu Okręgu Krakowskiego, znajduje się 4 do 5000 centnarów WW. czystego Cynku, partyami po 100, 200, aż do 1000 centnarów lub hurtem na sprzedaż wystawionego. Wzywa się przeto chęć kupna mających, by do 20 Marca 1849 r. swoje deklaracye z oznaczeniem partyi, według wagi Wiedeńskiéj i wyrażeniem słownem ceny do C. K. połączonéj Administracyi Salin i Soli podali; podanie zaś swoje napisem: „Deklaracya na zakupienie Cynku ze Składu Skarbowego w Jaworzniu“ oznaczyli. Po otworzeniu deklaracyi nastąpi układ z najwyżéj ofiarującym tak co do kupna jako i kaucyi dla zabespieczenia Skarbu w razie niemożności natychmiastowego uiszczenia się gotówką z przypadającéj zapłaty. — Od C. K. połączonéj Administracyi Salin i Soli.

Wieliczka dnia 16 Lutego 1849 r.

RUSSEGGER.

Ner 3503. **RADA MIASTA KRAKOWA.**

Na skutek rozporządzenia Wysokiéj Kommissyi Gubernialnéj z dnia 19 Lutego b. r. Ner 2505 podaje do wiadomości powszechnéj, iż do uzupełnienia kompletu straży miejskiéj, potrzeba siedmnastu osób, które drogą dobrowolnego zaciągu, po rozpoznaniu kwalifikacyj, przyjęte do służby będą. Tym celem ustanowioną zostaje Kommissya, do któréj Rada powołując P. Lipińskiego Radcę swego, oraz P. Mohr Fizyka Miasta, i P. Künstler Kapitana tejże straży, zarazem oznajmia, że oprócz dopełnienia warunków regulaminem służby wskazanych, każda z osób życzących sobie wnijść do straży o któréj mowa, udowodnić winna, że jest tutejszo-krajową i że wyszła z wieku popisowego. Ktokolwiek zatem jest w chęci wstąpienia w szeregi straży o któréj mowa, ma się zgłosić do wzmiankowanéj Kommissyi, o miejscu urzędowania, któréj w Biórach Rady Miejskiej pod L. 180 przy Ulicy Gródzkiéj na drugiem piętrze poinformowanym zostanie.

Kraków dnia 5 Marca 1849 r.

Vice-Prezes
J. PAPROCKI.
Sekretarz Dyr. Bióra *Margasiński.*

Ner 2621. **RADA MIASTA KRAKOWA.**

Podaje do publicznéj wiadomości, iż w dniu 6 Lutego b. r. odebrano od osoby podejrzanéj bundę czarną bajową z kapturem; prawy właściciel takowéj po odbiór zgłosić się zechce.

Kraków dnia 15 Lutego 1849 r.

(3 r.)

Prezes
J. KRZYŻANOWSKI.
Sekretarz Dyr. Bióra *Margasiński.*

Nro 2931.

Lizitations-Ankündigung.

Zur Verpachtung der im Wadowicer Kreise liegenden, zum Religionsfondsgute Tyniec gehörigen Güter Rzozow und Kopanka auf ein, zwei oder drei nach einander folgende, vom 1ten April 1849 beginnende Jahre, wird am 20 März l. J. um 9 Uhr Vormittags bei der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Wadowice die Lizitation abgehalten werden.

Der Ausrufspreis des einjährigen Pachtschillings beträgt 1220 fl. K. M. das ist eintausend zweihundert und zwanzig Gulden K. M. und das zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegende Vadium einhundert zwanzig Gulden K. M.

Die Ertragsrubriken dieser Güter bestehen, und zwar:

a) bei Rzozow.

in	1 Joch	428	□ Klaftern	Gärten;
in	94 »	515	» »	Aeckern;
in	8 »	696	» »	Wiesen;
in	12 »	1259	» »	Hutweiden;
in	1 »	703	» »	Teichen; dann

b) bei Kopanka.

in	36 Joch	221	□ Klaftern	Aeckern.
in	15 »	117⅜	»	Wiesen, und
in	32 »	473	»	Hutweiden

dann in den Wohn- und Wirtschaftsgebäuden in Rzozow und in dem Propinationsrechte in Rzozow und Kopanka. Bezüglich der Inventarial-Aussaat wird bemerkt, daß im Ganzen 44 Korez 8 Garnez Winterkorn ange-

baut ist, und zum Sommeranbau, wenn es vom Ersteher gefordert werden sollte, das zum Inventarial-Anbau nöthige Getreide in Körnern, und die Kartoffel in Knollen gegen Rückerstattung in natura nach Ausgang der Pachtung, von den bei dem Maierhofe in Rzozow vorhandenen Vorräthen erfolgt werden wird.

Auch schriftliche Pachtanbothe (Offerte) werden angenommen, die den Vor- und Zunahmen, Stand und Wohnort des Offerenten, seine eigenhändige Fertigung, den einzigen unbedingten Anbothbetrag in K. M. nicht bloß mit Ziffern, sondern auch in Worten ausgedrückt, den Zeitraum, auf welche die Pachtung übernommen werden will, endlich die Klausel zu enthalten haben, daß sich der Offerent allen Lizitationsbedingnißen unbedingt unterziehe. Übrigens müssen diese schriftlichen Anbothe mit den vorgeschriebenen Vadien belegt, entweder vor der Lizitation bei der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Wadowice, oder am Lizitationstage selbst, vor Abschluß der mündlichen Versteigerung zu Händen der Lizitationskommission überreicht werden.

Aerarial-Schuldner, Minderjährige, Prozeßsüchtige, die wegen eines aus Gewinnsucht erfolgten Verbrechens Abgeurtheilten, dann die unmittelbaren Grenznachbaren werden zur Versteigerung nicht zugelassen.

Die übrigen Lizitationsbedingungen können sowohl bei der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Wadowice als auch bei dem k. k. Kameral Wirtschaftsamte in Tyniec während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Von der k. k. galizischen Kameral Gefällen Verwaltung

Lemberg am 16 Februar 1849.

Ner 358 D. K. T.

CENY ZBOŻA

i innych produktów, na targowicy publicznej w Krakowie w trzeck gatunkach praktykowane.

Dnia 5 i 6 Marca 1849 r.	1 Gatunek				2 Gatunek				3 Gatunek			
	od		do		od		do		od		do	
	Zł.	g.	Zł.	g.	Zł.	g.	Zł.	g.	Zł.	g.	Zł.	g.
Korzec Pszenicy . . .	—	—	27	—	—	—	24	—	—	—	20	—
„ Żyta	—	—	20	—	—	—	17	—	—	—	—	—
„ Jęczmienia . . .	—	—	16	—	—	—	13	—	10	18	10	24
„ Owsa	—	—	8	24	—	—	7	—	—	—	—	—
„ Grochu	—	—	25	—	—	—	23	—	—	—	—	—
„ Jagieł	—	—	35	—	—	—	33	18	—	—	—	—
Rzepaku zimowego . .	—	—	42	—	—	—	40	—	—	—	—	—
„ letniego . . .	—	—	32	—	—	—	30	—	—	—	—	—
„ Koniczyny . . .	—	—	76	—	—	—	64	—	—	—	—	—
„ Ziemniaków . . .	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Centnar Siana	—	—	2	6	—	—	1	18	—	—	1	6
„ Słomy	—	—	1	24	—	—	1	12	—	—	1	6
Spirytusu garniec z opłatą	—	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Okowity „ „	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Drożdży wanienka z piwa marc.	12	—	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Drożdży wanienka z piwa dubl.	5	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Sporządzono w Biorze C. K. Kommissaryatu Targowego.

Delegowani Obywatele:
Karol Thiemer, Karol Herrman, Kwaśniewski.

C. K. Kom. Targowy
W. Dobrzański.
Adjunkt *Pszorn.*